

БРАТЯ ГРИМ ТУТ-ОЗЕЛ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В полунощ, когато споменатият Хакелнберг „жвака“^[49] през буря и дъжд и прекосява с талига, кон и кучета Тюрингския лес, Харц и най-вече Хакел, пред него лети нощна кукумявка, наричана от простолюдието Тут-Озел. Пътниците, на които тя се натъква, се хвърлят по корем на земята и пропускат дивия ловец да премине край тях; скоро след това дочуват кучешки лай и ловен вик: хуху! В един отдалечен манастир в Тюрингия преди години живеела монахиня на име Урсел, която още приживе смущавала хора с прививното си пеене; поради което и била наречена Тут-Урсел. Още по-мъчително станало след смъртта ѝ, защото в единадесет часа вечерта тя промушвала глава през един отвор в църковната кула и извивала жалостиво глас, а всяка сутрин в четири пригласяла неканена на пеенето на сестрите. Те понасяли това в продължение на няколко дни; на третата сутрин обаче една от монахините, обзета от страх, прошепнала тихо на съседката си: „Това трябва да е Урсел!“ Тогава песента внезапно прекъснала, косите на сестрите настръхнали и монахините се втурнали във от църквата, крещейки високо: „Тут-Урсел, Тут-Урсел!“^[50] И никакво наказание не можело да накара монахиня да влезе в църквата, докато най-сетне не бил призован един прочут екзорсисист от някакъв капуцински манастир на Дунав. Той заточил Тут-Урсел в образа на ушата сова в Домбург на Харц. Тук тя срещнала Хакелнберг и неговото „хуху“ ѝ харесало също толкова, колкото и нему нейното „уху“. Така те започнали заедно да ловуват във въздуха.

[49] Глаголът *fatschen* обозначава звука, издаван от конските копита, когато стъпват в кал или тиня. ↑

[50] От глагола *tuten*, свиря, издавам фалшив или неприятен звук.

↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.